

U vreme sveopšte nemaštine, svako se snalazi kako zna i ume. Iako je zdravom razumu neverovatno da, pored ovako plodne žitnice, uopšte treba o tome razmišljati, prvo što naš narod zanima je to kako da se što jeftinije prehrani. I u tom pogledu, najbliže i najrentabilnije je skoknuti u Mađarsku i tamo se do mile volje opskrbiti raznim salamama, viršlama, čokoladama...

U epizodi: 'Oću - neću

Tračoslava (na izvesnoj autobuskoj stanici): - Ju-huu, komšo, evo nam najzad stiže avtobus za Mađarsku! Baš sam sva radosna, će se napazarimo za male pare! Ja ti naj-najbolje obožavam oni "vajkrem", pa kad ga namažem na vruć leba za doručak, nema lepše...

Šeširdžija (nevoljno): - Ih, nemoj me jediti, dobra komšinka -nema fruštuka bez slaninice i luka. I da znadeš da nisam bio voljan da se klimam tim avtobusem, uvek mi bide muka. A i nema bolje 'rane od ove s naše blagorodne vojvođanske ravnice. Jedino što me zdravo zanima su te klobasice, jerbo ove godine niš' nisam meto u pušnicu...

Grmalj (sedi na klupi i krka, pa sve puca): - Mljac, štronf, pravo zboriš za taj lukac, more čiča! I ja ga najvolijem! I to beli, on je najzdraviji, al' uz pršut! To ti je pravo meze za duge pute! I kada sve to zaliješ s domaćom ljutom, samo ti dođe da za'rčeš. No, jel ja ono čuh da su tamo viršle pet puta jeftinije, neg' ode?! (obradi se devojci na klupi) - Jel ti znadeš štogod o tome, maaaala? Hik, blurp...

Sponzorjka (čeka bus žestoko namunjena): - Vauuu, što zdiba beli luk, jeee! 'Si smorio, matori - ne zanima me has, ali uopšte! Na nekoj, bruka, dobroj dijeti sam već metar dana! Idem samo po parfeme! Zn'či, sve moje ortakinje su naložene na njih, pa ako će neko da mi prenese koje pakovanje bila bih mu zahvalna za medalju!

Grmalj: - Ma, samo ti zapovjedaj, maaaala! Ti mene na gran'u dadneš tija pafermi, a ja tebe viršlu! I svi srećni i zadovoljni... Student (honorarni vodič u turističkoj agenciji): - Dobar dan, ljudi! Evo samo da izvršim prozivku i krećemo, a čim stignemo počinje obilazak muzeja, galerija...

Svi zajedno: - A kupovina?!!!

Student: - Gospodo, to nije ni bilo u planu, ovo je čisto namenska tura s obilaskom mađarskih kulturnih vrednosti zamkova. Jedino što ćemo svratiti na ručak u čardu...

Grmalj: - Jel ima tamo viršle? Ču da kupim minimum deset kila!

Student: - Ne verujem, to je ekskluzivni restoran tradicionalne kuhinje. Pored prigodnog programa i čardaša, moći ćete da uživate i u odličnom gulašu...

Grmalj: - Uhh, daj šta daš - pa kad zasjednem u kavanu, zaigra mi devojka s čardaš nogama, naručim ljutu, zapalim čibuk i lumperaj do zore! Ihaa...

Student: - Hmm, ljutu možda i nađete u nekom obliku, ali pušenje je najstrože zabranjeno. Tako vam je to u Evropskoj uniji, a Mađari sada puše isključivo ispred kafane....

Grmalj: - Štooo, kavana bez duvana?! E, što ne mere - ne mere! Aj' što moram da gledam muzeje ko da sam na sarani, što ne merem da šveram viršle, što nema domaće loze, ni planinskog pršuta, a još ni škiju ne smem da zapalim kad padnem u sevdah. Izem ti tak'u Jevropu! Ja, more - odustajem!

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da se nećkaju na putu u modernu Evropu. To ovo bi, ovo ne bi...

Napisao Jordan Filipović
utorak, 04 februar 2014 15:51

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, izuzev što je pao sneg, što su brojnoj deci podeljeni paketići o Svetom Nikoli, dobrovoljci su davali krv, odbojkaški "Borac" se drži zlatne prvoligaške sredine, a stotine veselih ljudi ponovo su dočekali Srpsku novu godinu, baš, na Tgu neolita. Naravno, uz 'iće, piće, muziku i vatromet...